

รายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน

การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

โดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ วิชา 2201 – 2210 ศิลปการขาย
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2

อัมภา กิ่งเม่ง

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครศรีธรรมราช

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
โดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ วิชา 2201 – 2210 ศิลปการขาย
: หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545
(ปรับปรุง พุทธศักราช 2546)

ชื่อผู้วิจัย : นางอำภา กังเม่ง

ปี พ.ศ. : 2556

การเรียนการสอนตามมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลังมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม บุคลิกภาพและเจตคติที่ดีที่เหมาะสม สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระ สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ โดยมีมาตรฐานวิชาชีพด้านหาข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทางการขาย และกำหนดช่องทางการจำหน่าย จากการวิเคราะห์มาตรฐานวิชาชีพ ผู้วิจัยได้เตรียมการสำหรับการจัดการเรียนการสอน โดยการจัดทำเอกสารประกอบการเรียนการสอนขึ้น จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับเพิ่มประสิทธิภาพผู้เรียน ผลจากคะแนนในใบงานฝึกปฏิบัติทางการขาย ผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนยังขาดความร่วมมือในการปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความสามัคคีและความเข้าใจ ดังนั้นผู้วิจัยได้นำกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้หนึ่งที่จะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในวิชา 2201 – 2210 ศิลปการขาย ให้สูงขึ้นได้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม สาขางานการขาย จำนวน 4 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

ผลการศึกษา พบว่า

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พบว่า การนำกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ วิชา 2201 – 2210 ศิลปการชาย ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือวิชา 2201 – 2210 ศิลปการชาย พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ มีความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำนำ

รายงานผลการพัฒนาการเรียนการสอนวิชา 2201 – 2210 ศิลปการขยาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงพุทธศักราช 2546) จัดทำขึ้นเพื่อรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน วิชา 2201 – 2210 ศิลปการขยาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน วิชา 2201 – 2210 ศิลปการขยาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ โดยมีรายละเอียดการดำเนินการทั้งหมด จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

ผู้รายงานขอขอบคุณนายวิศวะ คงแก้ว ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครศรีธรรมราช รองผู้อำนวยการทุกฝ่าย นางคณิงนิจ ทรัพย์ทรกุล บุคลากรที่เกี่ยวข้อง นักเรียน นักศึกษาสาขาวิชาการตลาด ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา

คุณค่าและประโยชน์ของการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ ผู้รายงานขอมอบเป็นเครื่องสักการะพระคุณของบิดาและมารดา รวมทั้งครูอาจารย์ผู้ที่มีพระคุณทุกท่าน

นางอำภา กังเม่ง

ครูชำนาญการ

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครศรีธรรมราช

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	จ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการศึกษา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.4 ขอบเขตการศึกษา	2
1.5 คำนียามศัพท์เฉพาะ	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความคิดรวบยอดในการเขียนวิจัย	5
2.2 การวิเคราะห์และประเมินค่าเอกสารวิชาการ	7
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา	11
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	11
3.3 วิธีการสร้างเครื่องมือ	11
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	13
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	13
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	13
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน	16
4.2 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีการเรียนการสอน	17
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการศึกษา	18
5.2 อภิปรายผลการศึกษา	19

5.3 ข้อเสนอแนะ	19
บรรณานุกรม	20
ภาคผนวก	21

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน	15
4.2 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีการเรียนการสอน	17

บทที่ 1

บทนำ

การดำเนินการศึกษาในครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังจากเรียน วิชา 2201 – 2210 ศิลปการชาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน วิชา 2201 – 2210 ศิลปการชาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม สาขางานการชาย วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครศรีธรรมราช เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนา ปรับปรุง ในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งจะได้กล่าวถึงสาระสำคัญในบทนำ ดังนี้

1. ความเป็นมาและความสำคัญของการศึกษา
2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา
3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
4. ขอบเขตการศึกษา
5. คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการศึกษา

การจัดการเรียนการสอนจะต้องทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการวิเคราะห์และมีความรู้ทางด้านการบริหารและสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ จากประสบการณ์การสอนนักเรียนสาขางานการบัญชีที่ผ่านมา นักเรียนสาขางานการบัญชียังขาดทักษะการวิเคราะห์และความเชี่ยวชาญด้านการวิเคราะห์เป็นจำนวนมาก เนื่องจากนักเรียนยังขาดความเข้าใจและความสนใจในการเรียน ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียน ซึ่งกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน คือ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุด ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์ โดยผู้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ผู้ศึกษาจึงนำวิธีการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ มาใช้ในการพัฒนา

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน วิชา 2201 – 2210 ศิลปการขยาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ

1.2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการ วิชา 2201 – 2210 ศิลปการขยาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนได้มีโอกาสในการพัฒนาการเรียนรู้ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
2. ผู้เรียนได้มีโอกาสคิด วิเคราะห์และฝึกปฏิบัติจริงจนเกิดความเชี่ยวชาญ

1.4 ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

ผู้เรียน ได้แก่ ผู้เรียนที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครศรีธรรมราช ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในที่นี้กลุ่มตัวอย่างเป็นการสุ่มแบบเจาะจง คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 สาขางานการขยาย ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 4 คน

1.4.2 ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียนการสอน วิชา 2201 – 2210 ศิลปการขยาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ

2) ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 ความพึงพอใจของผู้เรียน

1.4.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับผลการเรียนของผู้เรียนที่ได้จากการประเมินผลภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

1.5.2 ผู้สอน หมายถึง ผู้สอนวิชา 2201 – 2210 ศิลปการขาย ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1.5.3 ผู้เรียน หมายถึง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม สาขางานการขาย วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครศรีธรรมราช

1.5.4 การเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ หมายถึง การเรียนการสอนที่ผสมผสานระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการเรียนการสอนรายบุคคลด้วยกัน โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถจากแบบฝึกทักษะ และส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ ตลอดจนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการศึกษาในครั้งนี้ มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการศึกษาดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความคิดรวบยอด
2. การวิเคราะห์และประเมินค่าเอกสารวิชาการ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความคิดรวบยอด

การเรียนการสอน วิชา 2201 – 2210 ศิลปการขาย เป็นวิชาชีพสาขาวิชา หมวดวิชาชีพ มีจำนวน 3 หน่วยกิต เวลาเรียน 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในการจัดทำเอกสารประกอบการเรียนดังกล่าว ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการสร้างความคิดรวบยอด ดังนี้

2.1.1 หลักการของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546)

กระทรวงศึกษา (2546 : 1) ได้กำหนดหลักการ ดังนี้

1) เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลังมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม บุคลิกภาพและเจตคติที่เหมาะสม สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระ สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

2) เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกรเรียนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อเน้นความชำนาญเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน ถ่ายโอนผลการเรียนสะสมผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยากร สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระได้

3) เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน

4) เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่น

2.1.2 จุดมุ่งหมายของของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546)

กระทรวงศึกษา (2546 : 3) ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1) เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพตรงตามมาตรฐานวิชาชีพ นำไปปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิธีการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ

2) เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ฝ่าฝืนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบการอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ มีทักษะในการจัดการและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

3) เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น

4) เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี

5) เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัย ในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับงานอาชีพนั้น ๆ

6) เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนร่วม ดำรงรักษาไว้ ซึ่งมีความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

2.1.3 ลักษณะรายวิชา 2201 – 2210 ศิลปการขาย

กระทรวงศึกษา (2546 : 51) ได้กำหนดจุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา ดังนี้

จุดประสงค์รายวิชา

- 1). มีความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติและจรรยาบรรณของพนักงานขาย
- 2). สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและในการประกอบอาชีพขาย

3). มีทักษะในการเขียนคำพูดขยาย และเสนอขยายอย่างมีประสิทธิภาพ

4). ตระหนักและเห็นความสำคัญของศิลปะการขยาย

มาตรฐานรายวิชา

1). อธิบายทฤษฎีการขยาย เทคนิคการเสนอขยาย

2). เขียนแผนการขยาย เขียนคำพูดขยาย

3). เขียนรายงานการขยาย จัดเตรียมเอกสารการขยาย

4). อธิบายการพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองให้เหมาะสมกับอาชีพชายและ
จรรยาบรรณของอาชีพชาย

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับทฤษฎีการขยาย เทคนิคการเสนอขยาย การเขียนแผนการ
ขยาย การเขียนคำพูดขยาย และการเสนอขยาย การเขียนรายงานการขยาย เอกสารการขยาย การ
พัฒนาตนเองให้เหมาะสมกับอาชีพชาย จรรยาบรรณของอาชีพชาย

2.1.4 แนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

สุพน ทิมอ่ำ (2549 : 13 – 15) กล่าวว่า การเรียนการสอนที่ดีมีลักษณะดังนี้

1) ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

2) เน้นความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก

3) ต้องพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียน

4) ต้องเป็นที่น่าสนใจ ไม่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่าย

5) ต้องดำเนินไปด้วยความเมตตา กรุณาต่อผู้เรียน

6) ต้องทำทนายให้ผู้เรียนอยากรู้

7) ต้องตระหนักถึงเวลาที่เหมาะสม ที่ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้

8) ต้องสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ โดยการปฏิบัติจริง

9) ต้องสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้

10) ต้องมีจุดมุ่งหมายของการสอน

11) ต้องสามารถเข้าใจผู้เรียน

12) ต้องคำนึงถึงภูมิหลังของผู้เรียน

13) ไม่ยึดวิธีการใดวิธีการหนึ่งเท่านั้น

14) การเรียนการสอนที่ดีเป็นพลวัต (Dynamic) กล่าวคือ มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งในด้านการจัดกิจกรรม การสร้างบรรยากาศ รูปแบบ เนื้อหาสาระ เทคนิควิธี ฯลฯ

15) ต้องสอนในสิ่งที่ไม่ไกลตัวผู้เรียนมากเกินไป

16) ต้องมีการวางแผนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ

นอกจากนี้ นักการศึกษาท่านนี้ยังได้กล่าวถึง สิ่งที่ควรคำนึงเกี่ยวกับความสุขของผู้เรียนว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดจะทำให้ผู้เรียนมีความสุขได้นั้น ครูควรคำนึงถึงองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1) ครูต้องยอมรับว่านักเรียนแต่ละคน เป็นมนุษย์ที่มีหัวใจและสมอง

2) ครูต้องให้ความกัลยาณมิตร ต่อนักเรียนทุกคนอย่างทั่วถึง

3) ครูต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความรักและภูมิใจในตนเอง รู้จักปรับตัวได้ทุกที่ทุกเวลา

4) ครูต้องจัดให้นักเรียนแต่ละคนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจของตนเอง

5) ครูต้องให้บทเรียน และจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สนุกแปลกใหม่ น่าสนใจ ชวนให้ติดตาม และเข้าใจ ให้นักเรียนค้นหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง

6) ครูต้องจัดให้นักเรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญว่า ครูผู้สอนจะต้องวิเคราะห์ประสบการณ์ผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักควบคุมตนเองได้ และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง โดยอาศัยความช่วยเหลือจากครู ซึ่งการเรียนรู้จะเกิดจากการที่ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงในเรื่องนั้น ๆ

2.2 การวิเคราะห์และประเมินค่าเอกสารวิชาการ

ชุกติมา สัจจานันท์ และคณะ (2542 : 192) กล่าวว่า การวิเคราะห์ค่าเอกสารวิชาการ เป็นการวิเคราะห์ ตัดสิน ตีค่า เพื่อให้ทราบว่าเอกสารวิชาการนั้น ๆ มีความเหมาะสม และมีคุณค่าการใช้ประโยชน์เพียงใด รวมทั้งเนื้อเรื่อง ความคิดเห็นและท่วงทำนองการแต่ง

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นมีอยู่หลายแบบ ซึ่งแต่ละแบบก็มีทั้งข้อดีและข้อเสียอยู่ที่ผู้วิเคราะห์จะต้องคำนึงถึง เมื่อเลือกและสร้างเครื่องมือเพื่อนำมาใช้รวบรวมข้อมูลให้ได้ตามวัตถุประสงค์และเกณฑ์ที่วางไว้ เครื่องมือที่นิยมใช้ ได้แก่ มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) แบบให้คะแนน (Scoring) แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบตรวจสอบรายการ

(Checklists) สำหรับมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) อาจเรียกว่ามาตราส่วนประเมินค่า หรือมาตราจัดอันดับคุณภาพ ประกอบด้วยข้อความที่เป็นประโยควลี หรือคำที่ต้องการวัดอยู่ทางซ้ายและมีอันดับ หรือลักษณะอยู่ทางด้านขวาซึ่งอาจจะมี 4-7 อันดับ สำหรับให้ผู้ใช้อุปกรณ์หรือผู้จัดอันดับ (Rater) แสดงความคิดเห็นให้ตรงกับข้อความทางด้านซ้ายซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท แบบตัวเลข (Numerical) แบบกราฟ (Graphic) และแบบบรรยายลักษณะ (Descriptive) โดยแบบตัวเลข เป็นการใช้ตัวเลขเรียงลำดับของคุณภาพจากมากไปหาน้อยหรือน้อยไปหามาก เช่น ซึ่งตัวเลขมีความหมาย ดังนี้

- 5 = ดีที่สุด เหมาะสมที่สุด
- 4 = ดี เหมาะสม
- 3 = ปานกลาง
- 2 = ควรปรับปรุง ไม่เหมาะสม
- 1 = ควรปรับปรุงอย่างยิ่ง ไม่เหมาะสมที่สุด

ข้อคำนึงในการสร้างมาตราส่วนประมาณค่า

- 1) คำชี้แจงในการใช้อุปกรณ์ควรเขียนให้ชัดเจน
- 2) วิธีการเขียนข้อความที่จะวัดแต่ละข้อควรคล้ายคลึงกัน อาจเขียนเป็นประโยคหรือวลีก็ได้ เช่น กระดาษปกมีความทนทานหรือความทนทานของกระดาษปก
- 3) ข้อความควรจะไม่กำกวม เข้าใจง่าย ไม่ใช้ข้อความที่เป็นประโยคปฏิเสธ เพราะจะทำให้เป็นประโยคปฏิเสธซ้อน เช่น ข้อความบนปกไม่ครบถ้วน ควรเปลี่ยนเป็นความครบถ้วนของข้อความบนปก
- 4) ข้อความแต่ละข้อควรมีพฤติกรรมหรือลักษณะที่จะตอบเพียงเรื่องเดียวไม่ควรมีข้อความหลายเรื่องในข้อเดียวกัน เช่น “รูปภาพมีขนาดพอเหมาะและชัดเจน” ควรจะแยกเป็น 2 ข้อความเพื่อถามขนาดของรูปภาพและความชัดเจนของภาพยกเว้นข้อความที่เสริมให้เข้าใจ เช่น บทสรุปสั้น กระทัดรัดและเข้าใจง่าย
- 5) ข้อความที่ถามควรเกี่ยวข้องกับและเป็นเรื่องที่ต้องการทราบจริง ๆ เพื่อไม่ให้เครื่องมือมีความยาวเกินไป

ส่วนแบบให้คะแนน (Scoring) จะมีลักษณะคล้ายกับมาตราส่วนประมาณค่า คือให้ผู้ตอบจัดอันดับ หรือให้ระดับคุณภาพตามผู้สร้างเครื่องมือกำหนดมาตราส่วนประมาณค่า จะมีอันดับหรือระดับคุณภาพให้ผู้ตอบตอบประมาณ 4-7 อันดับ ส่วนแบบให้คะแนนจะมีคะแนนเต็มตามความสำคัญของข้อความแต่ละข้อ ดังนั้นคะแนนเต็มในแต่ละข้อจึงไม่จำเป็นต้องเท่ากัน

สำหรับแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้น เพื่อให้ผู้ตอบกรอกข้อความ หรือเขียนเครื่องหมายลงในช่องคำตอบให้ตรงกับความเป็นจริง หรืออาจเป็นความคิดเห็นของผู้ตอบ แบบสอบถามแบ่งตามลักษณะของประเภทคำตอบออกเป็น 3 ประเภทคือ แบบจำกัดคำตอบหรือแบบปิด (Closed form) แบบตอบอิสระหรือแบบเปิด (Opened form) และแบบผสม (Mixed form)

ข้อดี ของแบบจำกัดคำตอบ คือ ผู้ตอบได้สะดวกรวดเร็ว ทำได้ง่ายแก่การรวบรวมข้อมูล และแปลความหมาย

ข้อเสีย คือ ผู้ตอบไม่มีโอกาสได้เลือกมากเพราะคำตอบมีจำกัด บางทีไม่มีคำตอบที่ตรงใจผู้ตอบ ในการสร้างเครื่องมือทำได้ยากที่จะครอบคลุมคำตอบ

ข้อควรคำนึงถึงในการสร้างแบบสอบถาม

1) ถ้ามุ่งเฉพาะเรื่องที่น่าสนใจและต้องการทราบข้อมูลจริง ๆ เท่านั้นเพื่อให้แบบสอบถามสั้น และไม่เสียเวลาผู้ตอบมาก

2) ควรใช้คำที่มีความหมายชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่ควรใช้คำที่ไม่เฉพาะเจาะจง หรือมีความหมายหลายอย่าง เช่น ส่วนใหญ่ ส่วนมาก บางที เสมอ บ่อย ๆ ฯลฯ ถ้าต้องการทราบปริมาณก็ให้ถามเป็นจำนวนจะทำให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน

3) ควรจะใช้ประโยคบอกเล่าจะดีกว่าประโยคปฏิเสธ เช่น ใช้ประโยคว่า “รูปภาพที่ชัดเจนมีจำนวนทั้งหมดกี่รูป” ดีกว่า “รูปภาพที่ไม่ชัดเจนมีจำนวนทั้งหมดกี่รูป”

4) คำถามและคำตอบแต่ละข้อควรมีเนื้อหาเพียงเรื่องเดียว ไม่ควรมีหลายเรื่องในหนึ่งข้อ เช่น ข้อความบนปกมีขนาดตัวอักษรเหมาะสมมีข้อความครบถ้วนหรือไม่

5) ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำศัพท์เฉพาะ ถ้าจะใช้ควรอธิบายความหมายให้ชัดเจน เช่น บุรณการ สังข์ปี่ นวัตกรรม ฯลฯ

ส่วนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติอย่างง่าย ที่นิยมใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ลดดาเดือน ศรีขันซ้าย (2545 : 79 – 80) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหาหาระคน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยวิธีแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (STAC) และนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครูของสสวท. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ห้องเรียนรวม 48 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (STAC) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครูของ สสวท. อย่างมีนัยสัมทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอน วิชา 2201 – 2210 ศิลปการขาย มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝน อบรมให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีและมีทักษะในวิชาชีพถึงเกณฑ์ ซึ่งเป็นที่ยอมรับก่อนที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การดำเนินการศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชา 2201 – 2210 ศิลปการชาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน วิชา 2201 – 2210 ศิลปการชาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2556) ของนางอำภา กังเม่ง เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนา ปรับปรุงในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. วิธีการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามี 2 กลุ่ม คือ

ผู้เรียน ได้แก่ ผู้เรียนที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครศรีธรรมราช ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม สาขางานการชาย ในที่นี้กลุ่มตัวอย่างเป็นการสุ่มแบบเจาะจง คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 สาขางานการชาย วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 4 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน

3.3 วิธีการสร้างเครื่องมือ

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

3.3.1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ซึ่งมีวิธีดำเนินการ ดังนี้

2.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 ศึกษาคู่มือแนวการวัดผลและประเมินผล

การพัฒนาแบบทดสอบ

การพัฒนาแบบทดสอบมีขั้นตอน คือ

(ก) สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร

(ข) เขียนคำถาม

(ค) ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

(ง) หาค่าความยากง่าย อำนาจจำแนก

(จ) หาค่าความเชื่อมั่น

การหาค่าคุณภาพของข้อสอบ

(ก) การหาค่าความยากง่าย

(ข) การหาค่าอำนาจจำแนก

(ค) การหาค่าความเชื่อมั่น

3.3.2. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดของการเรียนการสอนกลุ่มเพื่อนช่วยเหลือเพื่อเป็นรายบุคคล วิชา 2201 - 2210 ศิลปการชาย

มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2) สร้างแบบประเมินเพื่อวัดความคิดเห็นของผู้เรียน ประกอบด้วย 10 โดยแบบประเมินประกอบด้วยคำถามปลายเปิดและคำถามปลายปิด แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของผู้ประเมิน โดยสร้างแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบการประมาณค่าของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมีช่วงแสดงทัศนคติ 5 ช่วง คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3) ตรวจสอบความถูกต้องของแบบประเมินความคิดเห็นโดยให้ นางคณิงนิจ ทรัพย์ภักทกุล ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ตรวจสอบความครบถ้วนและความสมบูรณ์ของข้อคำถาม เพื่อนำข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข

4) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความคิดเห็นโดยหาวิธีหาค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากที่ได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษา ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.4.1 ขอความร่วมมือจากครูที่ปรึกษาในการแจกแบบสอบถามให้กับผู้เรียน กลุ่มเป้าหมาย

3.4.2 กลุ่มผู้วิจัยดำเนินการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง แบบสอบถามได้รับกลับคืน มาครบทุกชุดสมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ได้

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ มีการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.5.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชา 2201 – 2210 ศิลปการขยาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ

3.5.2 ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน วิชา 2201 – 2210 ศิลปะการขยาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ มีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.6.1 ค่าเฉลี่ย (mean) แทนด้วยสัญลักษณ์ $\bar{X}$ ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538 : 73) ในการคำนวณ ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\sum X$ หมายถึง ผลรวมระดับความคิดเห็นของผู้ประเมิน
N หมายถึง จำนวนผู้ประเมินทั้งหมด

3.6.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) แทนด้วยสัญลักษณ์ S.D. โดยใช้ สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538 : 79) ในการคำนวณ ดังนี้

$$\text{S.D.} = \frac{\sqrt{\sum X^2 - (\sum X)^2}}{n(n-1)}$$

- เมื่อ $\sum X$ หมายถึง ผลรวมระดับความคิดเห็นของผู้ประเมิน
- $\sum X^2$ หมายถึง ผลรวมของ (ระดับความคิดเห็นของผู้ประเมินยกกำลังสอง)
- n หมายถึง จำนวนผู้ประเมิน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชา 2201 – 2210 ศิลปการชาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน วิชา 2201 – 2210 Lb]xdki-kp ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

4.2 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียน

4.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ผู้ศึกษาได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชา 2201 – 2210 ศิลปการชาย ได้นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปใช้กับผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

วิชา 2201 – 2210 ศิลปการชาย

ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ

(N = 4)

รายการ	จำนวนผู้เรียน	ผลการเรียนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ก่อนเรียน	4	9	2.25
หลังเรียน	4	37	9.25

** $P < .01$ (df = 11)

จากตาราง 4.3 พบว่า หลังจากได้ทำการสอนวิชา 2201 – 2210 ศิลปการชาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีคะแนนรวม 37 สูงกว่าก่อนเรียน (คะแนนรวม 9) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ดังนั้นจากผลการวิเคราะห์ข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การเรียนการสอน วิชา 2201 – 2210 ศิลปการชาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ มาปรับปรุงและพัฒนา ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ดังเอกสารประกอบในภาคผนวก ข

4.2 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน

ผู้ศึกษาได้นำวิธีการเรียนการสอน วิชา 2201 – 2210 ศิลปการขยาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ ที่ได้ผ่านการพัฒนาและปรับปรุงแล้ว พร้อมทั้งได้สอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน

(N = 4)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	-	-
- หญิง	4	100
2. สาขาวิชาการบัญชี	4	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า จำนวนผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 100)

ตารางที่ 4.2 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน วิชา 2201 – 2210 ศิลปการขยาย

ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ โดยภาพรวม

(N = 4)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. เนื้อหาสาระในบทเรียนสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	4.50	0.58	มากที่สุด
2. มีแบบประเมินผลการเรียนรู้ที่สามารถเพิ่มความรู้อของผู้เรียน	4.75	0.50	มากที่สุด

3. มีใบงานที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	4.50	0.58	มากที่สุด
4. แบบทดสอบสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	5.00	0.00	มากที่สุด
5. เนื้อหาสาระมีความต่อเนื่องสามารถนำไปใช้ได้	4.50	0.58	มากที่สุด
6. ใบงานมีความน่าสนใจ น่าอ่าน น่าติดตาม	5.00	0.00	มากที่สุด
7. เนื้อหาสาระมีความทันสมัย	4.25	0.50	มาก
8. การเรียนกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือช่วยทำให้การเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด
9. มีตัวอย่างที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพได้	4.75	0.50	มากที่สุด
10. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีสอนด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือของผู้สอน	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.73	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของผู้เรียนจำนวน 4 คน โดยภาพรวมในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.73 (S = 0.45)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การดำเนินการศึกษาค้างนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน วิชา 2201 – 2210 ศิลปะการชาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน วิชา 2201 – 2210 Lb]xdkk-kp ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546) ของนางอำภา กังเม่ง เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนา ปรับปรุงในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ

ผู้เรียน ได้แก่ ผู้เรียนที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครศรีธรรมราช ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในที่นี้กลุ่มตัวอย่างเป็นการสุ่มแบบเจาะจง คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 สาขางานการชาย ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 4 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างคือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อวิชา 2201 – 2210 ศิลปะการชาย

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาค้างนี้สามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ผู้ศึกษาได้นำเอกสารประกอบการเรียนวิชา 2201 - 2210 ศิลปะการชาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ ไปใช้ในการเรียนการสอนผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 สาขางานการบัญชี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 4 คน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน จากคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (คะแนนรวม 37) สูงกว่าก่อนเรียน (คะแนนรวม 9) แสดงว่าการเรียน วิชา 2201 – 2210 ศิลปะการชาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5.1.2 ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนของผู้เรียน

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของผู้เรียนจำนวน 4 คน โดยภาพรวมในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.73 (S = 0.45)

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาค้างนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชา 2201 – 2210 ศิลปการ ขาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ พบว่า หลังจากได้ดำเนินการสอน วิชา 2201 – 2210 ศิลปการ ขาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (คะแนนรวม 37) สูงกว่าก่อนเรียน (คะแนนรวม 9) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงถึงความตั้งใจในการเรียน วิชา 2201 – 2210 ศิลปการ ขาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ ของผู้เรียนมีเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับการจัดกิจกรรม ของแบบฝึกหัดที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ทั้งในเรื่องของการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และการแปล ความหมายข้อมูล พร้อมทั้งนำมาอภิปรายหน้าชั้นเรียน จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะและได้ตระหนักถึงการนำไปใช้ ประโยชน์

5.2.2 การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการ เรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

ในการเรียนการสอนวิชา 2201 – 2210 ศิลปการ ขาย ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ สำหรับประกอบการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขางาน การขาย ควรดำเนินการศึกษาค้นคว้า ตรวจสอบข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ละ ความสามารถ คือ คนเก่ง คนปานกลาง และคนอ่อน

บรรณานุกรม

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.สำนักงาน. (2540).**ปรัชญาการศึกษาไทย : หลักการและ**

จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไทย. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.สำนักงาน. (2540).**การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน**

สำคัญที่สุด : แนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.